

2.

Въ кжщата на дѣдо Климе
има две дечица:
Климентчо — едното казватъ,
съ мека е косица.

Другото дете е старо —
то е „дѣде“ Климе,
що съ коси е побѣлѣли
катъ просторъ презъ зиме.

Дѣдо Климе е въ години
вече натежнѣли,
и въ детето мило вижда —
днитѣ отлетѣли.

Спомва си съ въздишка дѣдо,
той за днитѣ ясни, —
дни младежки, дни на радостъ,
ведри и прекрасни.

И другаръ е неразлжченъ
вече на детето, —
себе си въ години детски
вижда му въ лицето.

3.

Дѣдо Климе днесъ купилъ е
хубавъ, шаренъ барабанъ
Климентчу, — беспиръ че блъска
кухненския черъ тиганъ.

И купилъ е свирка дѣдо
днесъ на палавия внукъ, —
че фунията оцетна
съ гръмъкъ я надува звукъ.

Толка гумена е купилъ
днесъ на Климча милоликъ, —
че на баба си кълбото
съ преждата подритва съ викъ.

Люб. Бобевски.